

SZERKESZTŐSÉG:

BUDAPEST, IV. PÁPNÓVÉLDE-UTCA 8.

Telefon száma 55-88.

REKLAMTARTALOM NEM KÖLDÖNK VISSZA.

CSAK BERKESZTÉSÉRE VÉTELÉRE SZOLGÁLUNK.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Világké postán v. helyben házhoz hordva.

Egy évre ... 10 ft. | Egy negyedévre ... 6 ft.

Külföldre: 3 havi Németországba 6 ft 70 kr.

Szám ára 6 kr.

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos
tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferenc
főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL:

BUDAPEST, IV. PÁPNÓVÉLDE-UTCA 8.

Telefon száma 51-66.

HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRVEK VALÓ

KÖZLEMÉNYEK FELVÉSE A KIADÓHIVATAL

PÁRISBAN FÜGGŐSÉGSÜNKNEK:

John F. Jones & Co. 31 bis, Faub. Montmartre,

Frankfurtban a M.: Danke G. L. & Tars.

Bécsben: Dannenberg L. I. Kaufhaus Nr. 7.

Duker M. utócai. I. Wolfenbü. 6-8.

Hannoverban és Vigner. I. Wolfenbüchewe 10.

Mosse Rudolf Seilerstr. Nr. 2.

Oppelit. A. Stubenmacher. Nr. 2.

Schalé Henck. I. Wolfenbü. Nr. 14.

és valamennyi hirdetésliroda.

A mi szerb sikereink.

Novakovic szerb miniszterelnök ur is eljárt a kis játékok. Csak a mi nagyhatalmi monarchiánk és a kis Szerbia közötti viszonyok jellemzésére szolgál, hogy a szerb államférfiség és származás példányának bukását még jelentős eseménynek is tudjuk látni. Novakovic urat a tudós híre környezeti hazájában és valóságosan olyanfajta politikusként, amelyik akadémiák komolyabb álcája alatt rejtve, a legkicsinyebb és legirigyebb indulatokat és mindenkor kész bármi álnokságra, bármi elvtelenségre, csakohogy a hatalom gyönyörűségeit élvezhesse. A mikor a sok államcsíny és udvari botrány miatt már semmi olyan miniszterület alkotni nem lehetett, mely neohgy a népzevzele, de bármely elismert párt érdekeire támaszkodhatott volna, Novakovic ur állott a rés élé. Miniszterületének czéje ugyan haladóparti volt, de talán csak azért, mert ebből a pártból, mely mindig az udvar légkörében tenyészett, lehetett leginkább összeválni a jó szerencsere vadászó udvari kalendárokat. Még abban a teljes haladóparti szkupstinában is, melyet a radikális alkotmány felállítására után jórformán csak erőszakos oktrojálás és királyi kinevezés alkotott össze, a Novakovic-kormány veszedelmes ellenzéké támadt.

Berjaira pályázhasson. De ezt a maszlagot még a primitív szerb közvélemény se veszi be. Bármily szívósan akaszkodott is bele Novakovic ur a hatalom karfájába, elvégre is átbukott a palánkon. Bukásának oka semmi esetre sem lehet egyéb, mint az, hogy egyrészt rossz pénzügyi és erőszakos belügyi politikájával folyton sulyosbította az ország válságos helyzetét, másrészt nemlelzen intrikai végül a király türelmét kimerítették, noha szemellatható volt, hogy a fiatal, tapasztalatlan uralkodó nehezen szánja el magát a miniszterváltásra. E bukásban mutatta csak be Novakovic ur igazában az ő virtusát. Az elismert kormányalapan közvéteteli, hogy a kormányválságot a bécsi beavatkozás idézte elő és kijelenteli, hogy a nemzeti önéret megvédésében az egész szkupstina az ő háta mögött áll. Ez a nevezetes nyilatkozat messzeszögő fényt vet arra, hogy mikosoda tekintélyben áll a király még az udvaronc-politikusok léhító serege előtt is. Még nagyszerűben megvilágítja azonban azt a szerepet, mely Szerbia politikai életének hullámlásaiban a mi monarchiánknak kijut. Arról nem is érdemes beszélni, hogy a mit Novakovic ur az ő bukásának okául hirszeletelt, merő hazugság.

rendszerbe befoglaltja a monarchiánkkal való jó viszonyt is. Ma ismét a haladó-part bírja a kormányzati hatalmat és gyakorolja ezt még sokkal erőszakosabb módon, mint valaha. Államcsínyekkel gázolt végig minden alkotmányjogon, a szerb népyakára típrő katonacsizmával fojtja vissza a szabad lehetelét. De ime, ezt a brutális felsőbbséget a haladópart már egyáltalán nem exponálja azért, hogy a mi monarchiánkkal szemben a természetes érdekközösségnek helyet engedjen. Ellenkezőleg kedvét találja abban, hogy monarchiánkat szemszedetett inzulitussokkal halmozza el.

Külöldi szemle. A Német-ministerium ugyanezek sakk-huzást tett, mikor Droumer-t, Floquet egykori titkárát és a Bourgeois-ministerium pénzügyminiszterét Indo-China kormányzóvá nevezte ki. A kormány ezzel egyik legtehezebb és legveszélyesebb ellenzékét távolította el a kamarából, egyzsermind a jövőre néve is képtelenné tette, hogy valaha a radikális-szocialista párt élén szerepet játszasson. Az az ember, a ki egy opportunistá kormánytól fényesen dohált hivatalt fogadott el, nem tarthat többé igényt arra, hogy a radikális párt egyik vezére legyen. Bourgeois egyik legszorgalmasabb munkatársát vesztelte el és immár képtelen az adóreform ügyében és a szenátus ellen megkezdett harczot legbensőbb barátja: Droumer nélkül folytatni, a ki, ime, ott hagyta a zszólt.

Belgrád, decz. 28. A király ugyan igyekezett akormányválság kitörését a skupstina felszárának végéig elhalasztani, de ez nem sikerült neki. A király a lemondás elodlása után rögtön táviratozott a bécsi szerb követnek: Szimicsnek, a melyben felszóltotta, hogy jöjjön Belgrádba és vállalja el a kabinet megalakítását. Szimics azt válaszolta, hogy kedden délelben Belgrádba érkezik. Szimics, hír szerini, koalíziós ministeriumot fog alakítani, melyre nézve ugy a liberális, mint a radikális párt támogatni fogja. Ha nem sikerül koalíziós-ministeriumot alakítani, senleges ministeriumot fog alakítani, a miben aligha fog nehézségekre bukanni. Egyelőre azt lehet konstataálni, hogy Szimics meghívását itt örömmel fogadják, mert objektív, igazságos és pártok felett álló politikusi hűreben áll, a ki iránt a király rendkívül nagy bizalommal viseltetik és a kinek egyik legkipróbáltabb tanácsosa.

A természettudomány kritikusai. Alkonyodik a század és egymásután távoznak el a férfiak, a kik elméjük munkájával iránly szabták a szemleket fejlődésének. Inmár alig élnek egyháyan az idők közül, a kiknek részük volt a XIX. század jellemző szellemi közérületének a megteremtésében, a kik nagyomatka gondolkodásuk jegyét a korszak reaszonalisra és a kik között az őz öreg ember, a ki tegnap halt meg Berlinben: Emil du Bois-Reymond egyike volt a legkiválóbbaknak. Nemcsak illik, hogy ravalatalán megálljunk egy perczre, hanem érdemes is. Mikor vele leszámozunk, a század munkájának mélegét készíjtük el.

Bert, Hertz Tivadar, Brücke, Haeckel, Virchow, du Bois-Reymond — ime a névsor, mely távol van attól, hogy teljes legyen! És a viszonyok illetlen alakulása nem volt minden befolyás nélkül arra, hogy egyikök és éppen Emil du Bois-Reymond a nemzeti egység megalakulása után pár évvel egyik akadémián beszédében büszkén hirdesse, hogy az a nép a leghatalmasabb, mely a természettudományokban a legelőbbre van.

Tudományos érdemei ugyan nem ezekhez a beszédekhez fűződnek; de a mi érdekesebb teszi, azt bennök találjuk; de a tudomány tartházat az idegellatlan törvényeire vonatkozó fölfedezései, az állati elektromosság tüneményeit fölérítő vizsgálatai gyarapítják, meg pedig elegendő mértékben, hogy nevet mindenkör a tudományos élettan megalapítóit között említsék; de tudományának bősége, szellemének élcsége a beszédekben nyilatkozik meg nemcsak legerősebben de a legérdekesebben is. Különösen két beszédre illik ez, melyek a tudomány értékével foglalkoznak. Az egyik: „A természettudomány megismerés határainról”, a másik: „A hét világ-rejtély"-ről szól.

A szerb kormányválság. A szerb miniszterválság ugye még függőben van. A tárgyalások ugyan már erősen folynak, a meonyib a király az összes pártvezéreket magához hivatva, de döntő kísérletre még csak holnap kerül a sor, mikor Szimics bécsi szerb követ Belgrádba érkezik. Szimics törekvése aligha fog nagyobb nehézségekbe ütközni. El van határozza, hogy megalakítja a kabinetet a pártok támogatásával, ha lehet és ez esetben koalíziós ministerium fogja Szerbia ügyeit vezetni, vagy a pártok nélkül, ha másként nem lehetséges, a mely esetben semleges ministeriummal fog kormányozni. A mi eddig Szimics programjából nyilvánosságra került, nem lehet még senki, a minthogy Szimics egyáltalában nem a meglepetések embere. A hatalmaknak, főleg pedig monarchiánkkal barátságos viszonyt akar fenntartani, egyebekben pedig az alkotmány-revizió régóta vajdó ügyét kívánja dölőre vinni.

A szeretet erejével. Te még nem is tudod... Nem szabad ám többé veid játsznom... Germainenek sem. A uama tegnap megpirongatta a „Fräulein”, a miert egy fiuval engedet minket játszani. — Lehetetlen!... Hiszen egy fiu, az erős. Megverekehdtek a leányokért... Láthatad tegnap, hogy meglökték azt a kamazst, a ki a lábával össze akarta gázolni az általunk készített kertet. — Igazad van, jól tudom... De a mama nem akarja... Azért is ma, mikor bejöttél a raekapun, a bokrok mög szaladtunk, mintha bujcsokát játszanánk, nehogy „Fräulein” meglássa, hogy veled beszélünk. — A kis fiu, kinez ezelet a szavakat intézték, erősen kipirult, miatt azt azokat hallgatta s már látszottak a könyek szaporán pislogó szempillái alatt... Legelőbb nyolcz éves fucska lehetett, előkelő és csinos vonásokkal, tisztán, de egyszerűen öltöztette. Két nagyon elegáns kis leány, az egyik négy, a másik hat éves állt előtte... Az idősbik nagyon okos arczcskával beszélt neki és máris egészen nőies gyöngédséggel. — Nekem is rosszul esik... mondomta. De te érted, hogy nem pirongathattuk meg a „Fräulein”... Nem a mi hibánk, elhíhsted... Mi szeretünk tovább játszani veled. Igazán szeretünk, mert kedves fu vagy. Odafordult a kisebbik lánykához:

haladt előre, ma még nem ért véget. Egy pár tanu halnapra marad, de azért valószínű, hogy az ítélet is holnap fog elhangzani...

Általános előterjesztések.
A nagy szociális költött bűnügyet ma reggel 9 órakor kezdte tárgyalni a budapesti büntetőörvényszék dr. Haupt Albert elnöke alatt. Szavazókör: Richter Antal és dr. Schönfeld György bírók. Jegyző: dr. Küllay Miklós. A kérvényt dr. Genthon Ferenc kir. aligazg., a magánvádlót, Patsu Miklós Hets Odón ügyvéd képviseli. A vádlottakat pontban 9 órakor vezették a terembe a bíróságra. Dr. Korotnai Árpád Polónyi Géza, Török Lina dr. Vaisz Sándor védői. Orvoskérőknek dr. Ajtay Sándor és dr. Moravcsik Ernő egyetemi tanár van beidézve.

Ponthan kilenc órakor bevezetik a vádlottakat. Először Török Lina kísérték egy bírónőre a terembe. A válna csatlóvalny fekete ruhában jelent meg bírú előtt, galambszínű csokos selyemköntvel, melyet mellyen a szemére húzott egy, hogy a kiránsági közönség láthatóval valamit spádirt arából.

Nyomban utána Korotnai Árpád kísérték be. A vádlott két bírónőrt két foglalt helyet s fejét kezére hajtva, megforgó ált a vádlottak padján.

A bíróság kevéssel kilenc óra után lép a terembe. Előnk: A mai napra kiadott Korotnai Árpád és társa Török Lina elleni büntény tárgyalás.

Mindenekelőtt konstataciókat a beidézett tanúk és felek megjelölését és hallgatóságát a hallgatóságát a kellő esem fentartására.

— Jelentem, hogy Bekker Károly nem jelent meg. Polónyi Géza védő kéri ennek daczára a tárgyalást megkezdésére.

Genthon Ferenc aligazg. ezt nem ellenzi, mire a bíróság a tárgyalás megtartását rendeli el.

Előnk erre a tanúk előidézését.

Polónyi Géza jeleni, hogy védőtársát hozta magával. Kéri továbbá, hogy Ajtay orvoskérőköt a tárgyaláson jelen legyen.

Hets Odón, a magánpanaszos képviselője kéri, hogy az elülről értékpapírok minőségessége néve Hoffmann Károly tanu is kihallgatásukra.

Polónyi ezt nem ellenzi. Kifogást emel azonban, hogy az ügyvéd, — Hets Odón — mint tanu, esetleg eskü alatt is kihallgatassék. Erre néve határozatot kér.

Hets Odón csodálta ezt a kifogást egy azért, mert ep Polónyi volt az, a ki a Brunkalán-párolt, mint védő és tanu szerepelt.

Polónyi nem tagadja, hogy a Brunkalán-párolt ugy volt, de azota új törvény szentesítést, a mely a szereplő ügyvédek megjelölését nem enged meg.

Genthon aligazg. elfogadja Ajtay és Hoffmann kihallgatását. Hets Odón eskü alatti kihallgatást nem ellenzi.

Előnk: A bíróság a telefonon beidézett rendelte dr. Ajtay és Hoffmann Károlyt, Hets Odónné néve azt a részét hozta a bíróság, hogy 6 mint tanu és a magánvádló ügyvédje nem szerepelt.

(Hets belép a tanuk helyére.)

Előnk: Most a vádlottat idézem a bíróság elé. Dr. Korotnai Árpád lépjen elő.

Dr. Korotnai Árpád vallja, hogy budapesti születésű, 41 éves, katolikus, vagyonos, büntetlen orvos.

Előnk: Hol lakott?

Korotnai: Saját házában.

Előnk: Vagyonos van?

Korotnai: Körülbelül 70.000 ft.

Előnk: Fegyelmileg nem volt büntetve?

Korotnai: Nem, soha semmiként.

Előnk: Török Lina lényen elő.

Török Lina: 28 éves, dóri születésű, hajadon, szobalány, vagyonlan büntetlen.

Előnk: A hatóság iratokból konstataciók, hogy mindhol vádlott, kifogástalan előéletű, eddig büntetve nem volt. Korotnai vagyonát a hatóság 73.000 forintban állapította meg.

Korotnai: Sokkal több van.

Előnk: Mennyi van?

Korotnai: Vagy száz ezer forint.

Előnk: Mielőtt a kihallgatást folytatnánk, elrendelem a törvényszék vezetésének felolvasását.

A vádrát — egész terjedelmében — a következők:

A vádrát.

Ó feloldja a király nevében!

A budapesti kir. büntető törvényszék lopással vádlott fogva levő dr. Korotnai Árpád és Török Lina bűnügyében a kir. ügyész 44697/96. sz. indítványától részben eltérőleg következőleg végezt.

I. Dr. Korotnai Árpád budapesti születésű, 41 éves, kath. nőtlen, orvos, vagyonos, büntetlen előéletű, budapesti lakos — és

II. Török Lina dóri születésű, 28 éves, római kath. hajadon, szobalány, vagyonlan, büntetlen előéletű, budapesti lakos, fogva levő vádlottak ellen a btk. 333. §-ba meghatározott, a 334. §-ba és 4. §-ban, 7. pontja szerint minősülő lopás bűntettét, dr. Korotnai Árpád ellen elkövetett meg a btk. 222. §-ának első bekezdésében meghatározott hamis tanuzásra való reábirás bűntettét, a közvetlen végtárgyalás elrendeltek, ennek megtartására a határozat folyó évi december hó 28-ára (huszonnyolcadikára), délelőtt 9 óra a 11. emeleti nagy végtárgyalási terembe kitűzték, és arra dr. Korotnai Árpád és Török Lina vádlottakat a fogházból előidézítették. Patsu Miklós káros pedig, valamint Hets Odón, Szücs István, Miklós János, Kucsera Flórián, Kucsera Flórián, Hoffmann Károly, Patsu Leona, Crausz Gyula, Sperker Péter, Pénzes András, szül. Talabér Teréz, Bekker Károly, Kassai Lajos, Beszki Lászlóné szül. Manó Katalin, Barsch Gusztáv, továbbá Urmányi Emilia, dr. Kelem József és dr. Stiller Bertalan, végül Petráis N. és Vidats N. takarékpénztári hivatalnokok tanuk 50 forintig terjedő pénzbírság terhe alatt megidézettek.

Patsu Miklós figyelmeztetik, hogy igazolatlan elmaradása esetében, az eljárás Török Linával szemben az 52. számú kuria döntvény értelmében meg fog szüneteltetni, és hogy az eljárás költség is ezen esetben őt fogja terhelni (7. számú döntvény).

Dr. Bauer Antal, Majzik Béla és Bérczy Béla tanuk beidézését mellőzték.

Végül a dr. Korotnai Árpád ellen a btk. 470. §-ába ütköző megvesztegetés vétsége miatt megindított eljárás megszüntetését.

Erről a kir. ügyesség, valamint Polónyi Géza és dr. Vaisz Sándor védők értesítettek.

Indokok.

Úrv. Patsu Miklós szül. Szalay Annának ez év szeptember 23-án bekövetkezett halála után annak fia és egyedül törvényes örököse Patsu Miklós észrevette, hogy a nagy hátrahagyott kevesebb pénz, értékpapír és ékezer találtatott, mint mennyire az elhaltnak ismeretes vagyon viszonyai szerint lenni kellett volna.

A vagyonellenőrzés gyanúja először az elhaltnak szobalányja Török Lina ellen, de később dr. Korotnai Árpád házi orvos ellen is irányult, nevezett terheltek előzetes tagadás után a felmerült bizonyítékok sulya alatt egy a rendőrségnél, mint a vizsgálóbíró előtt beismerték hogy úrv. Patsu Miklósra halála után Korotnai az elhalt nyakáról leoldott kulcsal a pénzszekrényt kinyitván, onnan egy 8000 forint értékű takarékpénztári részvényt, egy 2000 frtos takarékpénztári betéti könyvet, egy pár briliáns filbéval, egy mellített és 100 forint készpénzt a maga részére, Török Lina részére pedig 1000 ft készpénzt kivett.

Az 1000 frtot Török Lina Korotnaival adta át megvesztegetés és ezen pénz, a «Hermes» bankban deponálva megidézett.

A 100 forintból Korotnai áldottlag 10 ft tólvári költséget fedezett és a megmaradó 90 frtot két részletben Török Linának adta át.

A 8000 frtos részvény, a filbéval és a bros Korotnaival megtaláltatott, a 2000 frtos betéti könyvet pedig Korotnai maga adta ki Patsu Miklósnak, a mikor elakarta hiteti Patsuval, hogy ezt a könyvet csak a temetési költség fedezésére vette ki.

Vádlottak most jelzett beismerésével szemben ugyan jogos a feltevés, hogy még ennél is többet tulajdonítottak el a hagyatékából, mert Patsu Miklós és Crausz Gyula ügyvéd vallomása szerint a hiány több, a mennyiben bizonyítja van, hogy az elhaltak több volt a készpénze és hogy e mellett értékpapírjai is voltak, ez iránt azon-

han a vizsgálónak csak annyit sikerült kideríteni, hogy Korotnaival meg külön 4000 forint takarékpénztári betéti volt, mely a 45. sz. a beszerzett betéti könyv tanúsága szerint ez évi október hó 30-án felvezetett el a Pesti hazai első takarékpénztárban, de ez évi november 14-én Korotnaival egy ismeretlen megbízottja által kivételven, a takarékpénztári alkalmazottak szerint ugyanazon alkalommal újból fizetett be «Strauss Johanna» név alatt.

A végtárgyalás Korotnaival szemben betétszándékul lesz a terhére rótt hamis tanuzásra való esabításra, melyet az által követelt el, hogy a rendőri nyomozás folyamata alatt, a mikor ő még mindent tagadott és töle lefoglalt filbévalora vonatkozólag azt állította, hogy azt Beszki Lászlónéval vette, vádlott éjjel felkereste Beszki Lászlónét és rá akarta bírni, hogy legyen hamis vallomást oly irányban, mintha a kérdéses filbévalót tényleg ő adta volna el a vádlottaknak.

Ezen tényállást vádlott Korotnai Árpád nem tagadja, de Kassai Lajos polgári rendőri is kiigazította a közvetlen bizonyítást azon vallomással, hogy vádlott a rendőri kihallgatás után megkérte, hogy szójon Beszkinéknek, hogy a vádlott védekezést tétőgassa.

Ezenfelvagy ezen esetekben is a vádlottat az előzőekkel szemben meg kellene elrendelni.

Ellenben a megvesztegetés miatt megindított eljárást meg kellett szüntetni, mert Kassai Lajos detektív ugyanazt vallja, hogy a mikor vádlott őt megkérte a kötelesegesen követeltére Beszkinékkel szemben, azt mondta, hogy meg fogja halálni szívséggét, de elkezdte a vádlott, hogy ezen nyilatkozat meg kétséget hagy fenn az iránt, vajon a megvesztegetéshez szükséges ajándékot vajon jutalmul értezte ez alatt a vádlott, az eljárást ezen lehet folytatni, mivel vádlott a kérdéses nyilatkozat tagadja, és ezzel szemben csupán a detektív vallomása elegendő bizonyítékot nem képez.

Korotnai kihallgatása.

Előnk: Áttérünk a részletekre.

Polónyi a részletek tárgyalása előtt a közvetlen időzében megidézett két mostani meghatározást kéri, mert ez befolyásolja az egész tárgyalást. Azért is akarja a vagyoni rész rendezését, mert akkor a tárgyalást is a kérdés nem fogja zavarni többé.

Vaisz Sándor ebbe beleegyezik.

Genthon aligazg. kéri, hogy Török Lina Korotnai kihallgatása alatt eltávolítsák a teremből.

Előnk: Ezt elrendelem.

Korotnai lépjen elő! Figyelmeztetem, hogy az orvoskérők már bejelentették, hogy önnek semmi baja sincs. Tehát itt se szimuláljon.

— Mita volt házirozsza az asszonynak?

Korotnai: Már régebb idő óta.

Előnk: Mi baja volt az asszonynak?

Korotnai: Két év előtt a guta ütötte, de ebből ki-gyógyult. Azonban szívbaj maradt hátra.

Előnk: Mita járt a hába?

Korotnai: Körülbelül 10 év óta.

Előnk: Hányszor látogatta napoként?

Korotnai: Kétszer.

Előnk: Hát miért így gyakran?

Korotnai: Mert nagyon rosszul volt.

Előnk: Azt kérdezem ezt, mert tanuk állítják, hogy beakarta magát nézegetni az asszonynál?

Korotnai: Nem igaz. Ő engem gyakran hivatott és nekem kötelességem volt megjárni.

Előnk: A házat is megvette az asszonynak?

Korotnai: Igen, 6 vételre ajánlotta nekem.

Előnk: Patsuné szeptember 23-án halt meg. Ki hívta őt a halotthoz?

Korotnai: A házmeester.

Előnk: Elment a beteghez?

Korotnai: Igen, odajutottam, de már haldokolt.

Előnk: Nem volt meg meghalva?

Korotnai: Nem.

Előnk: Nos, mi történt? Ki volt jelen?

Korotnai: Három voltunk. En, Török Lina, a házmeester meg egy kis leány.

Előnk: Mint orvos, hogy rendelkezett?

Korotnai: Digitális itam és elküldtem a házmeestet a gyógytárbá.

Előnk: Hogy történt, hogy végül csak ön és Török Lina maradt a szobában?

Korotnai: Nem emlékszem.

Előnk: No majd én elmondom. Ön kiküldte a leányt.

Korotnai: Az már akkor volt, mikor az asszony meghalt. (Akadozik.)

Előnk: No csak beszéljen hátra és őszintén.

Korotnai: Mint halottat megéreztem megvizsgáltam az asszonyt és távoztam a leánnyal.

Előnk: Figyelmeztetem, hogy nem mondja az igazat. Vigyázzon magára!

Korotnai: Csak úgy mondom, a hogy emlékszem. Lepőlök kértem a leánytól, letakarattam az asszonyt.

Előnk: A kulcs hogy került önhez?

Korotnai: Az ékszerlánc kísérlet megkönyvitése végett levettem a kulcsot a melléről.

Előnk: Mikor vette le?

Korotnai: Midőn a gyógytárbá mentek.

Előnk: Hová tette?

Korotnai: Az éjszaki szekrényre.

Előnk: Ez új feltűnésű módja az eszettek. Itt ellen-tét van a rendőrségnél tett vallomása és mostani előadása között. A rendőrségnél azt mondta, hogy félt a leánytól és ezért magához vette a kulcsot.

Korotnai: Igy van, a hogy most mondtam.

Előnk: Az majd én elmondom. Ön kiküldte a leányt.

A lopás.

Korotnai: Kimentünk a szobából. Ekkor Török Lina azt mondta, hogy 6 nem marad a házában, ha a kulcs is ott marad. Erre én magamhoz vettem a kulcsot.

Előnk: Hát a kasszát mikor nyitotta ki?

Korotnai: Kifele mentem — a mint ma emlékszem — Török Lina elképzelt sírni, jujgatót, hogy mit fog lenni most. Pedig az asszony megérte, és erről én is tudok, hogy 500 forintot fog adni neki. Erre én azt mondtam, itt a kulcs és betettem a kassza zárába. Erre a Lina bejött...

Előnk: De ki nyitotta ki a zárat?

Korotnai: Nem emlékszem.

Előnk: Hát csak monda tovább.

Korotnai: A Lina kinyitotta az ajtót és kivette a nagy fekete pénzes tárcát.

Előnk: Mennyi pénz volt benne?

Korotnai: Nem tudom.

Előnk: A taska hová tűnt el?

Korotnai: Nem tudom.

Előnk: De körülbelül mégis mennyi volt?

Korotnai: Azt hiszem 1100 forint.

Előnk: Hát ön mit vitt ki?

Korotnai: Egy takarékpénztári könyvet.

Előnk: Mics semmit?

Korotnai: (Hahót).

Előnk: Csak hátra feleljen.

Korotnai: Egy házi takarékpénztári részvényt is kivettem.

Előnk: Ott több is volt.

Korotnai: Nem tudom.

Előnk: Hiss egy borítékot vette ki. Ime itt van az a boríték. Miért vette ki?

Korotnai: Nekem az asszony nagy honoráriumot ígért és én azt hittem, jögom van azt most kivenni.

Előnk: Nem tudja, hogy lop?

Korotnai: Annnyira ki voltam merülve, idegim annyira enerálva voltak, hogy önkénytelenül cselekedtem. Nekem nem volt szükségem pénzre, én a házában akartam menekülni, én becsületos voltam. A házában akartam menekülni, de nem volt hátulról segítségem, mert már az ezerm nem volt a házában...

Előnk: Ezt a tokot is elvitte?

Korotnai: Igen.

Előnk: Mi volt benne?

Korotnai: Egy pár buton.

Előnk: Egy boríték is elvitt?

Korotnai: Igen.

Előnk: No hát, miért tagadta akkor ezt a rendőrség előtt. A házkutatásnál pedig összevissza beszélt mindent, csak az igazat nem mondta. Minek higgyek most tehát?

Korotnai (nem felel).

Előnk: Szálljon magába! Nem érez semmi bűnbánást?

Korotnai (nem felel).

Előnk: A takarékpénztári könyvet miért vette ki?

Korotnai: A temetésre.

Előnk: Hát volt önnek joga?

Korotnai: Az asszony egyszer felhatalmazott erre.

Előnk: Hallotta ezt valaki?

Korotnai: Senki.

Előnk: Látja, megint nem beszélt őszintén. Korotnai ember fogja a temetés költségét a betétkönyvből, de ezt azonnal jeleníti a rokonoknak. Ön azonban mást is tett. Kivette a pénzt a takarékpénztárból és november 14-én, tehát két nappal a kihallgatás után, valaki a saját nevére betette egy más pénztárcáért. — Ki volt az az agyén?

Korotnai: Strauss Johanna.

Előnk: Ez egy fingált név, mert ily asszony a fővárosban feltalálható nem volt.

Polónyi védő jeleni, hogy Strauss Johanna tanu rendelkezik erre áll.

Előnk: Kérem őt előidézni.

Polónyi: Intézkedni fogok, mert a tanu irodámban várja a bíróság intézkedését.

Előnk: Mi a teljes néve?

Polónyi: Posztlovics — Strauss Johanna.

Előnk: Mi a foglalkozása?

Polónyi: Postlovics gyümölcsexportőrrel vadászás-ságban él. Bejelentem egyáltalán azon tanu nevé is, a kik tudják, hogy a betét Strauss Johanna tulajdonosa volt.

Korotnai pénzvárosa.

Előnk: A bíróság kihozásja az ideig végezt az összes felsorolt tanuk behívására néve, Hidy Kálmán tanu telefonon fogjuk meg mára beidézni.

— Most tovább megyünk. Korotnai! Az ön lakásán november 4-én 2000 ft készpénzt találtak, továbbá egy pár nappal ebből a Hermesnél is lelett 800 ft, pedig akkor pénzvárosban volt, mert hisz házat vett.

Korotnai: Az a 2800 forint a múzeumkörüti ház.

Előnk: Itt az ön pénztárcájára, a melyből ily nagy összeg nem tűnik ki. Kapott tán másnhol is pénzt?

Korotnai: Igen.

Előnk: De tudom sem lesz ki 2800 forint. És ön barátainál feltűnően sokat panaszokodott, hogy pénzvárosban volt. A praxisából mennyit vett fel?

Korotnai: Nem sokat.

Előnk: Feljegyezték ön mindent?

Korotnai: Nem. Nagyon feledékeny vagyok.

Előnk: Felmutatok egyhány bűnjelét. Itt van a fekete láska. Ismeri?

Korotnai: Igen, ebben volt a pénz.

Előnk: Itt van továbbá egy sárga bőrtárcsa.

Korotnai: Ez az Ottóé.

Előnk: Mi tetek a tárczával?

Korotnai: Nem felel.

Előnk: Eldobták, hogy ne tűnjék fel az, hogy egy fides tárcza van a gazdag asszony szekrényében.

Az ékszerék.

— Térjünk most a másik vádpontokra. Mikor ön az ékszerekkel megszurult, elment Beeskynéhez, hogy őt hámas tanuzásra bírja. Beszélje el őszintén a történetet.

Korotnai: A rendőrségnél nem volt szó erről.

Előnk: Az mindegy, csak beszéljen.

Korotnai: En tudtam, hogy neki a rendőrségnél jó összehatásai vannak. Minthogy jó ösmérségem volt, elmentem hozzá megkérni, hogy járjon köze ügyemben.

Előnk: Milyen irányban?

Korotnai: Hogy legyen vallomás.

Előnk: De mire néve?

Korotnai: Hogy ha a rendőrségnél bajom lesz, járjon köze — én csak ezt mondtam.

Előnk: Mást nem?

Korotnai: Beszéltem, hogy mit lehetne tenni.

Előnk: Nem igaz, mert ön azt mondta, hogy Beeskyné egész hátra vallhatja, hogy az ékszer az övé. A rendőrségnél azonban előzött azt mondta, hogy mennyiszonya részére vette. A nevet nem mondta, mert nem akart indoklást lenni. Láthatja tehát, hogy mily ellenállhatatlan hordott össze.

Polónyi Géza védő kéri a vizsgálai jegyzőkönyv felolvasását, mert Korotnai most sokal határozottabban vall, mint a vizsgálóbíró előtt.

Előnk: Ezt feleslegesnek tartja, mert a tényállás tiszta. Most lássuk, mit mondott ön Kassay detektívnek?

Korotnai: Azt én

